

A folyamodványok ezen feltételeknek megfelelően felszerelve f. é. augusztus hó 12-ik napjáig az orsz. erdészeti egzesület titkári hivatalához (Alkotmány-utca 10. sz.) terjesztendő be. Az ösztöndíjak a folyamodók közül a legérdemesebbnek íteltetnek oda, s a selmeczi akadémiára történt beiratkozás után egyenlő havi részletekben f. évi okt. hó 1-étől kezdve adatnak ki.

Az ösztöndíjat az elnyerő tanulmányának teljes befezéség élvezni, s csak akkor vesztí el, ha a félévi vizsgákon a rendes hallgatókra nézve kötelező vizsgát egy vagy több tárgyból letenni indokolatlanul elmulasztja, vagy a vizsgákon egy vagy több tárgyból ki nem elégitő osztályzatot nyer, avagy az egy féléven át hallgatott kötelező tantárgyakból nyert jeles és jó osztályzatai együttvéve az összes osztályzatok 60%-át el nem érik, vagy végül, ha erkölesi magaviselete bármi tekintetben kifogás alá esik.

Budapest, 1893. június hó.

Különfélék.

Az erdészeti kiállítás Chicagóban. Az erdészeti csarnok 152 *m* hosszú, 61 *m* széles és építése 250.000 frtba került. Külseje óriási farmer házat képvisel, mind a négy oldalán végig folyó verandákkal, melyek oszlop-sorai a tetőt is alátámasztják. Ez oszlopsorokhoz a faszálakat minden államnak erdő területe szállította; úgy hogy ezek magában véve igen érdekes tanulmányt képeznek. A csarnok főbejárója szintén a legkülönbözőbb és nagy művészettel összeállított fanemekből van szerkesztve.

Az épület befedésére a világ valamennyi fanemeinek kérégét használták.

A veranda oszlopsorai és az épület többi falrészei nagy hirdetésekkel vannak beragasztva, melyek az illető fanemek származási helyéről, a termelés tömegéről és egyéb fontos adatokról értesítenek.

Az épület diszitására az árboczokon, valamint a veranda oszlopain, a világ minden résztvevő nemzetének lobogói és czimerei alkalmaztattak.

Oszlopos folyosó köti össze az erdészeti csarnokot a mezőgazdasági csarnokkal.

Kiállításra kerülnek: faszálak, fűrész-árúk, és egyéb fából készített nyers gyártmányok, festőfák, kérgek, mohák, fáknak növényzeti terményei, gummi, gyanták és füzfa-termények.

Végül még a vadászat eszközei, üzem módjai és eredményei. (A német mérnök egyesület jelentéséből. *Cséti O.*)

A mocsáros helyek beerdősítésére alkalmas fanem. A mélyen fekvő mocsáros helyek, melyeknek sekély vize le nem vezethető, nem csak hogy semmiféle hasznót sem nyújtanak, de kellemetlen kigőzölgésők és a rothadást elősegítő voltuknál fogva az egészségre is határozottan károsan hatnak.

Azért tehát követendő az eljárás, melyet az amerikaiak az ott honos s s felette sok talaj nedvességet igénylő kőris faj erdősítésével már évek óta folytatnak.

Az alább közölt eljárással már eddig is sok ezer hektár mocsár erdősítettett be s az ily helyeken nőtt nagy keménységű és kitűnően használható kőrisfa már is tekintélyes kiviteli czikké vált.

Az elért siker alapján már Hollandia és Németország sok mocsarában is serényen folyik az erdősítés.

A kőris csemete, eltérőleg az általánosan szokásos lyukba való ültetéstől, gyökereivel az iszapra reá tétetik s az

iszap a csemete körül kép alakban felhalmoztatik a gyökerekre.

Ha az erdősítés után, mielőtt az iszap megülepednék, szeles időjárás állana be s a kis csemeték eredeti helyzetükből kimozdítottak, szükséges az iszap zsombokokat megújítani.

A köris roppant víz mennyiséget képes felhasználni, gyorsan fejlődik s 80—100 cm hosszú évi hajtásokat is bocsájt, — így az addig járhatatlan iszapos helyek értékes hasznofával boríttatnak, s a mocsár vize pedig idővel kiszárad.

Az erdősítést erőteljes csemetékkel mintegy 1.5 m egymástóli távolságban május hó közepétől június hó második feléig végezhetni, mert az ideig az iszap már többé kevésbé felmelegedett — és tanácsos a víz által teljesen borított helyeket egyelőre kihagyni s csak körülötte ültetni s majd ha az ültetett fiatalos azt kiszáritja, lehet folytonosan beljebb haladni, míg az egész terület rövidebb hosszabb idő alatt beerdősíttetik. (Deutsche Gärtnerzeitung után: *Berendy Béla.*)

Megmérgezett fenyőfák. Dr. Holle Gusztáv a fenyőfélék azon sajátos viselkedéseit, hogy nagy városokban nem igen diszlenek s idő előtt elhalnak, dr. Sendtnernek — a müncheni egyetemi egészségügyi osztály vezetőjének — kutatásai alapján annak tulajdonítja, hogy a fenyőfélék saját magukat kén-savval mérgezik meg.

Szerinte a kénsav a hó által elnyelt hidrogensuperoxyd és kéndioxydból képződik, — mely utóbbi a köszénben foglalt s annak elégeése alkalmával kiszabadult kénből és a levegő hidrogénjéből nagy városokban óriási mennyiségben áll elő.

A hó tehát ha köszéngázok anyagával telíttetik, a fenyőfélék halálos ellensége, mert az általa fejlesztett

mérget, a kénsav gázokat, azok örökzöld leveleikkel belehelik.
(Gartenlaube után: *Berendy Béla.*)

»A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara jelentése kerületének közgazdasági viszonyairól az 1892-ik évben,« a kamara hatáskörébe tartozó Csik-, Háromszék-, Maros-Torda és Udvarhely vármegyének erdőgazdasági viszonyairól figyelemre méltó megjegyzéseket és adatokat közöl.

Erdőgazdaságunk általános fejlődésének megítéléséhez mindenesetre az egyes vidékek gazdasági viszonyainak lehetőleg folytonos vagy legalább gyakori áttekintése útján juthatunk megnyugtató bizonyossággal, s erre való tekintettel a fentebb megnevezett kamara 1892. évi jelentésének feljegyzésre kiválóan érdemes részleteit czélszerűnek találom kivonatossan megismertetni.

»A kamara kerületében található nagy kiterjedésű erdőségek kihasználása körül« — szól a jelentés »Erdei terményekkel való kereskedés« czimű czikke — »a jelentésünk tárgyát tevő évben, fokozottabb mértékű élénkség volt tapasztalható. Az erdei terményekkel való kereskedés sokkal nagyobb arányokat öltött, mint az előző évben, s míg az ország számos vidékén az üzlet a tárgyalt évben jelentékeny visszaesést mutatott s kivitelünk ez üzletágban tetemesen megcsappant, a kamarának kerületét képező székelyföldön a jelentésünk tárgyát tevő év igen kedvezőnek jelezhető. Általában az erdőségek nagy részének állami kezelés alá történt vétele, valamint a vállalkozó tőkének ez országrész erdőségei iránt az utóbbi években tanúsított nagyobb érdeklődése, jótékonyan hatott erdőgazdaságunkra s az ezzel kapcsolatos üzlet-ágakra.«

A fejlődés elősegítésében jó részt vehetett a nyolcz nagyobb faipar vállalat, melyeket a jelentés egyenkint felsorol, s melyek közül egy szitakéreg-gyár s egy butor-gyár mellett a többi fűrészárut és épületfát termelő gőzfűrész-

telep. Ezek egyike a Csikvármegye tulajdonát képező Uz-Csobányos-völgyi erdők fatermését dolgozza fel s 35 kilométer hosszú fapályával rendelkezik.

A szállítás könnyítésére szolgálnak még az Iványos, Domuk és Békés völgyekben épített deszka-usztató csatornák, melyek közül kettő mintegy 12 kilométernyire Romániába is benyulik. E csatornák a faanyag szállítását keletre jelentékenyen előmozdítják.

»A faanyagok földolgozása és értékesítése tekintetében« — szól tovább a jelentés — »általában örvendetes haladás konstatálható, ami főleg az állami erdőhivatalok üdvös tevékenységének az eredménye. Mert a szabad gazdálkodás megszüntetése és a használatoknak bizonyos megállapított területekre való szorítása által egyszersmind a fában való bővelkedés megszűnván, reá utalta az érdekelteket arra, hogy a különböző fa-választékok és áruk termelésénél gazdaságosan járjanak el s a korábbi időben annyira megszokott fapazarlást szokják le. Önként következett ebből a faárak általános emelkedése, úgy, hogy az állam-erdészeti kezelés 3 éves munkája után átlagban 50%-al emelkedtek a faanyagok piaczi árai. A használatok rendezése folytán, a köz kárára üzött deszka és épületfa szekeres kereskedés most már csak az évi vágásokból egyeseknek jutó és a magán szükség fedezése után felmaradt nem nagy mennyiségre szorítkozik. Csikvármegyében a fával való üzérkedéshez szokott fuvarosok az egyesek által nélkülözhető évi farészt vagy hegyi magán kaszálókon található értékesebb anyagot vásárolják össze és deszkává fűrészelve vagy épületi fának kifaragva szállítják Székely-Udvarhely, Segesvár, Sepsi-Szent-György és Kézdi-Vásárhely piaczára. — Udvarhelyvármegyében fakereskedést — mely azonban csak helyi érdekekkel és jelentőséggel bír — néhány havasalji község

lakói üznek: fűrész áruval (deszkával, lécczel) és faragott áruval (különböző méretű gerendákkal) továbbá tűzifával, melyben már szintén haladás mutatkozik, amennyiben a piacra jórészt csak méteres hasábokra feldolgozott tűzifa kerül. Végül néhány községben honos a faedény készítés. Bárha ezen fakereskedés, mely Székely-Udvarhely városán kívül csakis még néhány közelebbi városban találja piacát — általános forgalmi és üzleti szempontból nem nagy jelentőségű, de magára azon néhány községre, illetőleg azok lakóira az életfentartás jelentőségével bír. Ilyen községek: Szentegyháza- és Kápolnás-Oláhfalu, Oroszhegy és Zetalaka, ahol ősidőktől fogva a fatermény képezi a lakosság létkérdését, mert ott a mezőgazdaság igen szűk korlátok közé van szorítva. Az említett udvarhelymegyei községek nagy kiterjedésű erdeiben számtalan u. n. paraszt fűrész áll fönn, melyekben egyes birtokos csoportok az évenkénti vágásokból részükre jutott fenyőanyagokból deszkát és léccet termelnek és hoznak piacra.

Csikvármegye gyergyói részéből, hol az erdőségeket lucz és jegenye fenyő alkotja, a fák részben egész nyers állapotban, mint tutajfák, részben félgyártmányok gyanánt, mint fűrészáru, zsindely és szitakáva, kerülnek ki. Továbbá még a borszéki üzlet, ásványvizeinek a szállításához szükséges ládákra használ el nagyobb mennyiségű deszkát. A Gyergyószent-Miklóson levő gyermekjáték tanműhely szóba nem jöhet, mivel az alig használ fel évente 100 köbméter fenyőfát. A termékek kiszállítása — figyelembe nem véve a helyben elfogyasztott és kicsinyben a környékre elfuvarozott mennyiséget — vizen történik és pedig két irányban: a Maroson az ország belseje felé és a Beszterczen, meg a Békás vize menti deszka-usztató csatornákon, Románia felé. A Maroson, mint nyersanyag, tutajba kötve és igen csekély

mennyiségben felteherként, mint fűrészáru szállított az 1892-ben 22.111 drb fa 39.671 köbméter tartalommal 46.847 frt 20 kr. értékben. A Beszterczén és Békás menti csatornákon fűrészáruvá feldolgozva kiszállított 66.000 drb tönk 47.120 köbtartalommal 41.200 frt értékben. Továbbá, mint szitakáva kiszállított mintegy 1200 m^3 A parajdi gyufagyár kiszállított mintegy 5161 m^3 1900 frt értékben és a borszéki üzlet felhasznált mintegy 1500 m ládáknak a borviz szállításához, melynek legnagyobb része Romániába ment, részben deszka-tutajokon, felteherként. A Románia felé kiszállított mennyiségnek fele részét a vármegye és fele részét négy gyergyói község szolgáltatta nevezetesen: Ditró, Szárhegy, Szent-Miklós és Tekerőpatak; míg a Maroson kiszállítottnak a megye csak $\frac{1}{5}$ részét, $\frac{4}{5}$ részét pedig a gyergyói községek, nevezetesen: Alfalu, Ujfalu, Kilyénfalva és Remete szolgáltatták. Ezeken kívül két magán birtok szolgáltattott mintegy 20,000 m^3 faanyagot, mely Románia felé szállítottott; valamint a szitakávát is ez egyik magán birtokon termelték. E mennyiségek azonban nem vehetők normálisnak, mivel néhány községi vágásból tetemesebb mennyiségek kihasználása maradt el a tárgyalat évről.

A kamara kerületének ez üzletágra nézve jelentékenyebb piacain, u. m. Maros-Vásárhelytt, Szász-Régenben, Székely-Udvarhelytt, a nyers- és fűrészelt fával való kereskedés a jelentésünk tárgyát tevő évben sokkal élénkebb volt, mint 1891-ben. A fa-árak kedvezően alakultak. Az üzleti eredményt azonban lényegesen csökkentették a magas munka-bérek.

Különösen nagy emelkedés mutatkozott ez üzletágban a székelyudvarhelyi piacon nyers cserefával, valamint nyers és fűrészelt fenyőfával; továbbá a bögözi vasuti állomástól

nyers cserefával, a nagy-galambfalvi állomástól tüzi fával és végre Székely-Kereszturrról nyers cserefával. Csikmegyéből is nagy mennyiségű fenyőfa anyag szállítottott a székely-udvarhelyi vasuti állomáshoz, különösen a legfinomabb hangszerfa Gyimesből. Külföldre nevezetesen Lipcsébe hangszerfa és Triesztbe zsendely szállítottott nagyobb mennyiségben. A többi termékeket Bécsbe, Budapestre és az alföldi nagyobb városok raktáraiba szállították.

Az erdei mellékterményekkel való kereskedésre nézve megemlítendő, hogy Szász-Régenből és Székely-Udvarhelyről jelentékenyebb mennyiségű cserkéreg vitetett ki külföldre, főleg Hamburgba. Székely-Udvarhelyt a fenyőmaggal (borókával) való kereskedés is kezdetét vette.*

Az egyes piaczkok viszonyaira vonatkozólag közölt adatok az általános faforgalomra nézve eléggé világostájékoztást nyújtanak. Ezek szerint a kamara területén lévő vasuti állomások összes forgalma a következő volt 1892-ben:

	elszállított	érkezett
	q	q
Épület- és haszonfa	671.640	28.124
Tüzifa	38.667	33.382
Donga és talpfa	8.399	433
Cserkéreg	6.510	—

A jelentés ezen adatok közlése után folytatólágosan a közlekedési viszonyok hiányosságairól s majd a külforgalomról emlékezik meg.

*Állandó és legnagyobb hátránya ez üzletágnak a kamarai kerület nagy részében még mindig a közlekedés mostoha állapota. Miért is ez üzletág fejlesztése érdekében főleg a közlekedés tökéletesbitése, u. m. vasutak, víziművek létesítése, valamint a Maros folyónak szabályozása

kivánatos. Ezek hiánya miatt az évi termelésnek több, mint 50 százaléka, fatörzsek, végek, ágak alakjában az erdőkben marad hátra, mivel ezen anyagrész kihordása a szállítási költségeket nem fedezi. A bükkfa nagy mennyisége pedig egyáltalán ki nem használható és nem értékesíthető; holott köztudomású dolog, hogy — eltekintve az idevágó iparágak nagy jelentőségétől — mint közönséges tűzifának már is országszerte, sőt még a termelő vidékeken is, nagy hiányát érzik.

Kivánatosnak jelzik továbbá az érdekelt körök, hogy a növekvő termelés elszállítására elegendő vasuti kocsi álljon rendelkezésre, különösen a hosszabb fajtából, hogy ne kelljen — mint ez most gyakran történik — 6—8 napig várakozni az áru továbbítására, mi gyakran igen jelentékeny károkat okoz.

A Románián át keletre irányuló forgalom, a jelentésünk tárgyát tevő évben, különösen fűrészelt faárunkban tetemes emelkedést mutat, mi az alábbi vámforgalmi adatokból látható.

Vámhivatal	<i>fűrészelt faáruk</i>		<i>szerszámfa</i>	
	behozott	kivitetett	behozott	kivitetett
	kilogrammokban		kilogrammokban	
Bodzavám	35.800	—	20.100	—
Csik-Gyimes	—	—	—	—
Gyergyó-Békás	—	10.106,198	786,920	932,310
Soósmező	5	53,834	119,614	15,900
Tölgyes	—	19.305,171	—	1,576,520
összesen:	35,805	28.465,203	926,634	2,524,730

Vámhivatal	<i>egyéb közönséges faáruk</i>		<i>tűzifa</i>	
	behozott	kivitetett	behozott	kivitetett
	kilogrammokban		kilogrammokban	
Bodzavám	90.904	234	84,000	—
Csik-Gyimes	—	—	—	—
Gyergyó-Békás	21	220	—	—
Soósmező	4,879	47,410	—	7,800
Tölgyes	48	802	—	—
összesen:	95,852	48,666	84,000	7,800

A tőlünk kivitt áruk, mint említettük, tulnyomó részben csak átvitetnek Románián s a dunai és feketetengeri kikötőkön át a keleti piacokra szállíttatnak. Kíváncsinos azonban, hogy fejlődő erdőgazdaságunknak a romániai fogyasztás is biztosíttassék s e célból az érdekelt körök különösen várva-várják a kereskedelmi szerződés létrejöttét e szomszéd országgal.

Az erdőkben fellépett apácza rovarra vonatkozólag a jelentés nem nyugtat meg teljesen. Maros-Torda vármegyében ugyan a veszély a foganatosított óvó- és irtó-intézkedésekkel már nagyobbára el van háritva, ellenben Háromszék területén több helyen a jelentés évében lépett fel a rovar. Aggasztó a helyzet Csikvármegyében, különösen a magyar-román határszélen, minthogy e rovar a romániai erdőkben igen elszaporodott s a magyar területeken foganatosított óvó- és irtó-intézkedések e miatt nem vezethettek a kívánt mértékű sikerre.

Az idézett cikk végén megemlíti a jelentés: »hogy a kopár területek befásítása, illetőleg a mesterséges erdősités terén a jelentésünk tárgyát tevő évben öröndetes haladás észlelhető. — A Maros-Tordavármegyében fekvő »Mezőségi« kopár területek beerdősítésének előmozdítása céljából — a maros-tordavármegyei gazdasági egyesület kezdeményezésére — a magyar kir. állami erdőgondnokság, Szabéd községtől 40 hold kopár területet bérelt ki 20 évre, hol kísérleti telepet rendeznek be. Az erre vonatkozó előmunkálatok már megtétettek.

Végül mint öröndetes tényt emelhetjük ki, hogy a földmívelésügyi minister ur elhatározta egy erdőőri szakiskolának Görgény-Szent-Imrén leendő fölállítását.

A jelentés többi részeiből arra a megnyugtató tapasztalatra juthatunk, hogy a kamara területén a fafeldolgozó

iparágak fejlesztésére mind több- és több gond fordítottatik. Minket erdészeket eléggé közlről érint mindaz, mi e téren történik, mert az iparágak fellendülése, melyek számára az anyagot nekünk kell termelnünk, okvetlenül jótékonyan hat az erdők jövedelmezésére. Viszont az ipar csak ott gyarapodhat erejében, hol a munkások s a munka vezetői értelmesség és izlés tekintetében folyton s minél inkább gazdagodnak.

E czélra szolgál a kamara területén a 13 szakiskola s illetve tanmühely, melyek közül hat kizárólag a faiparágakhoz tartozik, egy pedig, a maros-vásárhelyi »Állami fa- és fémiparszakiskola« részben más iparágakhoz közeledik. Képvisele van a faiparágak közül: az asztaloság, esztergályosság, a műfaragás, a gyermekjáték-gyártás.

A házi ipar meghonosítására s terjesztésére szintén fordítanak gondot a kamara területén, s az erdőgazdaságot érdeklő ágak sem maradtak feledtségben. Legalább erre enged következtetni a jelentés következő része:

»A faipar terén legtöbbben gazdasági és ipari eszközök készítésével foglalkoznak. E cikkek ezelőtt a helyi piacokon kívül Romániában is jó keresletnek örvendettek. A tárgyalt évben Csorba Samu, államilag segélyezett székely háziipari vállalkozó tett jelentékenyebb megrendeléseket taligákra és különféle szerszámnyelekre, melyeket a m. kir. államvasutak részére szállított. Kivánatos volna azonban, hogy az államvasutak üzletvezetőségei ilynemű szükségleteiket a jövőben minél teljesebb mértékben a nevezett vállalkozó útján a székely háziiparosoktól szereznék be, mert ugyanazon cikkeknek tömeges előállításával háziiparosaink oly gyakorlati tökéletességre tehetnének szert, hogy rövid idő alatt a legmegfelelőbbben és a legjutányosabban volna fedezhető az államvasutak eme szükséglete.

Legfejlettebb faiparág a faedény-készítés, melylyel külö-

nösen Háromszék- és Udvarhely vármegyében igen sok község lakosai foglalkoznak. Legcsinosabb és legtöbb faedényt Háromszékvármegye Haraly községében készítenek, a hol a román vámháboru előtt mintegy 100 család foglalkozott azok előállításával. Különösen nagy kereslete volt eddig az ugynevezett »sós-tejes dézsáknak«, a melyeknek készítéséhez a haralyi székely kádárok legjobban értenek. Ezeket nagy mennyiségben a romániai jnhosgazdák vásárolták a brassói és hétfalusi vásárokon. A vámháboru következtében azonban ez a kereslet megcsökkent, a mihez ujabban a faanyagnak a megdrágulása is járult, mit a közeli erdőkben felállított gőzfűrészek idéztek elő. Ennek következtében a jelentésünk tárgyát tevő évben a haralyi kádárok közül csak a jobb módúak voltak képesek dolgozni. Csinos és versenyképes faedényeket állítanak elő tölgyfából még Udvarhely vármegyében: Magyarhermányban, hol mintegy 30 család az év egyik felében e munkával keresi kenyerét.

Esztergályozott faedényeket a nép használatára Marostorda vármegyében Szovátán és Sóváraddon, Háromszék vármegyében Kovásznán készítenek. A székely háziiparosok ezeken felül még hordódongákat, szitakérget és különféle háztartási eszközöket állítanak elő. A háziiparilag üzött székely faipar részére kívánatos volna az alföldi piacokat biztosítani, a hová főleg gazdasági és háztartási eszközöket nagyobb mennyiségben lehetne szállítani. Csorba Samu háziipari vállalkozó ez iránt már tett is kísérletet, a mennyiben Püspök-Ladányban bizományi raktárt állított föl, sajnos azonban, hogy az nem a legjobb eredményre vezetett.«

A vesszőfonás, mint háziipar, hanyatlóban van,⁷ a minek oka a házi áruk tömegesebb behozatalában volt megtalálható.

A kamara területén faiparágakkal foglalkozó üzletek száma 1892-ben 680-ról 723-ra emelkedett, tehát 43-mal szapo-

rodott; ez a kéziiparra nézve örvendetes jelenség a fabőség mellett a gyáripar nagyobb versenyének hiányában leli meg okát, noha egyes ágak kézművesei, mind pl. az asztalosok, még mindig nagyon érzik a silányabb, de olcsóbb gyári-készítmények behozatalának terhét.

A ránk nézve szintén eléggé fontos kádár ipar hanyatlóban van. A bortermés kisebb, kivitelre megrendelések nem voltak, a szükséges faanyag pedig, a tölgy, a tölgyesek kihasznált állapota miatt megritkult, megdrágult.

A többi faiparágak kevesebb élénkséget mutattak s ránk nézve különben is jelentéktelenebbek.

Nem hagyhatom említés nélkül, hogy a faiparágak helyzetének ismertetésének a jelentés gyakran szóba hozza, mint az iparosokra kedvezőtlen körülményt, a faárak állandó emelkedését.

Ez az állítás csakugyan megfelel a valóságnak s az az ok is helyes, a mit a kamara megemlít. Utal a számukban szaporodó fűrésztelepekre egyrésztől s másfelől arra a körülményre, hogy az erdők állami kezelés alatt állanak.

Ezek a körülmények azonban csak az iparosok részéről, tehát a kamarának az ő érdekeiket védő álláspontjáról mondhatók súlyosaknak, ellenben a mi álláspontunkról nézve inkább örvendeteseknek jelezhetők.

Ami a fűrésztelepeket s az ezek segítségére szolgáló usztatási s egyéb szállítási berendezéseket illeti, ezeknek az erdők jövedelmezőségére üdvös befolyása régóta ismeretes; ellenben a másik felemlített körülmény áldásos voltáról bizonyító adatokat csak most kell gyűjtögetnünk. Azt hiszem, ez nem nehéz munka lesz, legalább a jelenségekből s a dolog természetéből azt következtetem. A rendszeressé vált, s a szakértők tanácsainak segítségére nem hiában támaszkodó gazdálkodás folyama alatt lassanként tudatára jő a legutolsó

urbéres is, hogy mily vagyon kerül ki erdejéből, ha értékét okosan szabja meg fatermésének.

A kamara mintegy felpanaszolja, hogy: »....a nyers anyag beszerzése nagy nehézségekkel jár, a mióta az erdők állami kezelés alá kerültek.« — Igen természetes, az iparosok ajkán és másutt is hallható ez a panasz, mióta kevesebb alkalom van a fa elkótya-vetyélésére, hol a kezelő erdőtiszttek a fát, mielőtt az áruba bocsáttnék, úgy tömegére, mint értékére nézve szakszerűen megbecsülni kénytelenek.

Hanem majd eloszlik ez az aggodalom, ha a szállítási, közlekedési viszonyok nehézségei elsimulnak, a faiparágak erőben és értelmességben gyarapodnak s az erdőgazdaság terén egészen meghonosul a rend a mult számos ballépése, rendetlensége után.

(Arató.)

Egyesületi hirdetések.

Felhívás az Erdészeti Rendeleték Tára 1880—1884. évi I—IV. évfolyamának harmadik kiadása ügyében. Az utóbbi időben számosan rendelték meg nálunk az Erdészeti Rendeleték Tárának 1880—1884. évi I—IV. évfolyamát, minthogy azonban az idézett évfolyamoknak már II. kiadása is teljesen elfogyott, a megrendeléseknek nem tehettünk eleget. Tekintve, hogy a szóban levő rendelet-gyűjtemény a gyakorlatban sok alkalommal válik szükségessé, sőt nélkülözhetlennek mondható, ezért abban az esetben, ha jelen felhívásunkra elegendő számú megrendelő jelentkezik, hajlandók vagyunk az idézett évfolyamoknak egy újabb, harmadik kiadását közrebocsátani. E végből felkérjük mindazokat, a kik a kérdéses művet megszerezni óhajtják, sziveskedjenek ebbeli óhajukat a titkári hivattalal mielőbb közölni.